

Egész életen át tartó tanulás program
Leonardo da Vinci

Mobilitási projekt

Szakmai gyakorlaton Finnországban
2011. március 5. – 2011. április 2.

Küldő iskola:

Szegedi Szolgáltatási Középiskola és Szakiskola Kossuth
Zsuzsanna Egészségügyi és Könnyűipari Tagintézménye,
Szeged

Fogadó iskola:

Koulutuskeskus Tavastia, Finnország, Hämeenlinna

Készítette: Hunyady Mariann 2/14. R osztályos tanuló

Munkanapló

A fogadó iskola főépülete

A Tempus Közalapítvány támogatásával 4 hetet tölthettem könnyűipari szakmai gyakorlaton Finnországban. A támogatást az iskolám nyerte a Leonardo program keretében. A kiutazók közé pályázat útján lehetett bekerülni. Nagyon örültem, hogy lehetőséget kaptam egy soha vissza nem térő utazásra, amelyen megismerhettem a finn kultúrát, a finn emberek életmódját és szakmai szempontból is nagyon sokat fejlődhettem. Mivel a kommunikáció nyelve az angol volt, a társalgási és a szakmai szókinccsem is sokat gyarapodott.

A 4 hét alatt rendszeresen tartottam a kapcsolatot az otthoni iskola tanáraival, rendszeresen beszámoltam a történtekről. Miután minden nagyon jól elő volt készítve, a tervezett programot meg tudtam valósítani.

Indulás

2011 márciusában került sor az utazásra Finnország, Hämeenlinna városába. Szombaton reggel (március 5.) hatan indultunk útnak. Szabóné Diós Edit igazgatónő, Puskás Enikő tanárnő, Edit, Tamás, Anna és én. Először vonattal utaztunk Pestiig majd onnan busszal a reptérre. Nekem az első repülőutam volt, így már nagyon vártam a felszállást. A repülő ablakán kinézve olyan látvány tárult elénk, ami szinte leírhatatlanul csodás. Láthattam, hogy a felhők valóban nem tejszínhabból vannak.

A repülőtéren

Helsinkibe érkezésünkkor Marita, az iskola tanárnője, a főmentorunk várt bennünket és autóval utaztunk Hämeenlinnaba. Érkezésük elfoglaltuk a szállásunkat.

Másnap, vasárnap a városba mentünk sétálni. Meglátogattuk a várat, amiről a város kapta a nevét. Megnéztük a főteret, a templomot és a város fontosabb helyeit, nevezetességeit. A város nagyon szép és tiszta. A sétálóutca fűtött. A sétálóutca kicsit hasonlít a szegedi Kárász utcához. Megkerestük a boltokat is.

Fogadó intézményem

Egy nagy oktatási, szakképzési komplexumban volt szerencsém tanulni négy hétig, amit Koulutuskeskus Tavastia-nak hívnak. Az iskola a város szélén helyezkedett el. Sétálva körülbelül húsz perc alatt a belvárosba lehetett érni. Az iskola több épületből állt, tanulóinak száma több mint 2000 fő.

Az iskola főépülete este

Az épületek egymáshoz közel helyezkedtek el a kollégiummal együtt. Volt olyan része is az iskolának, ami távolabb helyezkedett el és volt olyan épület is, ami több mint száz kilométerre volt a többi épülettől. Az iskolával szemben volt a kollégium. Egy út választotta el a két épületet. Így rövid volt az iskolába vezető út.

Hétfőn volt az első nap az iskolában, reggel kilenc órára mentünk. Tiszteletünkre felhúzták a magyar zászlót. Körbevezettek minket a ruhás részen. Megmutatták a tantermeket és bemutatták a tanárokat. Megmutatták, hogy hol van az ebédlő.

Tágas, modern étkező

Az egész intézmény nagyon modern, tágas, kényelmes és szép. Nagy a tisztaság, nem firkálnak és szemetelnek a tanulók.

Az iskola menzáján reggelit, ebédet és uzsonnát szolgáltak fel. Nagyon ízletes és egészséges ételeket kaptunk. A helyi diákoknak öt euróig ingyen van a napi étkezés. Reggelire szendvicseket,

gyümölcslevet, teát és gyümölcsöket lehetett enni és inni. Ebédre főtt étel volt, innivalónak tej. A diákok nagyon sok tejet isznak. A főétel mellé volt mindig két-három fajta saláta, salátaöntetekkel. Az uzsonna péksütemény volt, gyümölcs és gyümölcsle.

Anssi Kovalainen, a fő koordinátor körbevezetett minket, és minden szakma képzési helyét, a tanműhelyeket megnézhettük. Nagyon érdekes volt a bemutató. Ez egy egész napos programmá kerekedett ki a sok látnivaló miatt. Az iskolában számos szakma sajátítható el. Például

- ácsok
- építészek
- vízszelők
- fűtészerek
- CNC esztergályosok
- ápoló asszisztensek
- csecsemő- és gyermekgondozók
- kárpitosok
- fodrászok
- autószerelők
- földmérők
- autófényezők
- autófestők
- vegyészek
- szakácsok
- cukrászok
- festők, mázolók
- villanyszerelők
- asztalosok
- fém forgácsolók
- textilesek
- ruhások
- kalaposok
- bőrösök
- üvegfúvók
- textilfestők
- üvegfestők
- szövösök tanulnak az intézményben.

Az épületek betűkkel voltak jelölve. Így könnyű volt őket megkülönböztetni, mert egy részük nagyon egyforma volt. Kijelölt szünetek voltak az étkezésekre. Minden épületből mindenki egy helyre járt enni, az ebédlőbe. Ezt leszámítva a külön szakokon tanuló diákok nem nagyon találkoztak. Abban az épületben, ahol mi voltunk, ott minden a ruhákról, divatról, anyagokról és a textilekről szólt.

Első kirándulás Helsinkibe

Március 9-én Helsinkibe utaztunk szakmai programra egy csoport diákkal és tanári kísérettel az iskola autóbusszával. Gyors városnézést tartottunk, hogy tudjuk, mi merre található, ha később a városba látogatnánk. Ellátogattunk egy nagy Marimekko - üzletbe is. A tengert sajnos nem láthattuk, mert be volt még fagyva, s a jeget is hó fedte. De voltunk templomban, a piacon, a könyvtárban és néhány egyedi boltban, ahol kézműves termékeket, ruhákat árultak.

Helsinkitől kicsit messzebb három híres építész házát

néztük meg.

Annsi
elmenni
izgalmas
A meccsen
finneket
viselkednek

segítségével lehetőségünk adódott egy helyi hokimeccsre. Nagyon volt. Számomra nagy élmény volt! alkalmunk volt megismerni a arról az oldalukról is, hogyan egy sportmérkőzésen. A hazai

csapat szeretete és a szurkolás nagyon tetszett, nagyon lelkesek voltak.

Egy pénteki napon érdekes szakmai feladatot kaptunk: öt különböző üzletet kellett meglátogatnunk, s a tervezést, a finn design jellemzőit kellett vizsgálnunk. Ezek főként lakberendezési üzletek voltak. Nagyon szépek voltak. A finnek nagyon adnak a lakáskultúrára. Szeretik a gyertyákat, mindenféle színűeket és formájúakat lehet kapni. Egyedi tervezésű étkezőket, ékszereket, bútorokat láthattunk ezekben a boltokban. Vásároltunk néhány apró ajándékot és képeslapokat.

Látogatás Tamperébe

Az első szombatunkon elutaztunk Edittel Tamperébe, busszal. Nézelődtünk a városban és voltunk a Moomin múzeumban és a boltban is. Tampere nagyobb és nyüzsgőbb város, mint Hämeenlinna. A buszok nagyon kényelmesek és gyorsak.

A szakmai gyakorlat tartalma, munkáim

Tulja, a tanárnőnk, az első napon bevitte a méreteinket a számítógépbe és kinyomtatott egy női ruha alapszabásmintát. A minta alapján kiszabtuk próbaanyagból a ruhát. A próbaanyagok minden esetben ingyen vannak. A raktárból bármilyen kelléket és anyagot lehet venni a munkákhoz. Így, hogy a gép nyomtatta ki a szabásmintát, sokkal gyorsabb volt, mintha nekünk kellett volna megszerkeszteni.

A nyári ruhám

Magunkra igazítottuk a próbaanyagból készült ruhát. Utána papíron modelleztük és saját anyagból varrtuk meg a ruhát. Én egy könnyű nyári ruhát varrtam, fekete- fehér virágos anyagból. Elején két darab hosszú szűkítő fut végig. A hátán rejtett húzózár van és két szűkítő. Huroköltésű varrógépet és szegőgépet használtam az elkészítéséhez.

A második hét elején befejeztük a ruha varrását. A hét második felében kistáskát csináltunk. A táska különleges módszerrel készült. Három különböző színű anyagot szabtam négyzet alakúra. Majd meghúztam az átlóját és végig varrtam. A varrás mentén talpszélesen addig varrtam, míg az anyag széléhez nem értem mind a két irányból. A varrások között felvagdostam az anyagot. Majd forró víz alatt dörzsölgetni kellett, hogy kibolyhosodjon. Száradás után húzózárat varrtam bele majd letűztem. Összevarrtam az anyag két szélét és a sarkait, így adtam meg neki a formáját. Összevarráskor tettem bele akasztót is.

Amikor ezzel kész voltunk, akkor húsvéti kiscsibéket varrtunk. Egy sablon alapján kiszabtuk a pipit és összevarrtuk úgy, hogy a csőrét, taraját és a farkát az anyag közé fogtuk. Az alját kihagytuk, mert ott kellett megtölteni.

Húsvéti csibék

Kész pénztárcák

A harmadik héten pénztárcákat készítettünk. Egy szabásminta alapján és a csat formájához igazítva varrtuk meg a pénztárcát. Én varrtam bele bélést is, hogy vastagabb legyen. Az oldalak összevarrása után a nyitva maradt oldalt készítettem. Egy duplán hajtott madzagot varrtam bele cikk-cakköltéssel. Utána egy speciális fogóval rászorítottam az anyagra a csatot. Ezt mind a háromméretű pénztárcánál ugyanígy csináltam.

A póló után Marimekko anyagból varrtam táskát. Ihletgyűjtéssel kezdtem, különféle könyveket nézegettem. Kitaláltam egy táskafazont és lerajzoltam. A rajz alapján kiszabtam, majd megvarrtam a táskát.

Szupermodern nyári táska

Egy napot a bőrös műhelyben töltöttünk. Itt különféle anyagokkal és technikákkal ismerkedhettünk meg: bőrfestés, batikolás, fonás, nyomás, kaparás, égetés. Nyomás technikákkal például övek készülnek. Készítettünk fonott karkötőt és bőrdíszvirágot. A virágot minta alapján kiszabtuk papírból, majd bőrből is kiszabtuk. A szirmokat rezsón melegítettük, hő hatására befelé pördült a szirmok széle. Így kapta meg a formáját. A három különböző méretű szirmot egymásra borítottam és patentozó géppel nyomtam patentot a közepébe, hogy összefogja.

Bőrvirág

A pénztárcák után fekete sztreccs anyagú női pólót varrtunk. A pólót előre elkészített minta alapján szabtuk ki. Négyfonalas és kéttűs varrógépekkel állítottam össze a pólót. A nyakát hajtógatóaparátos géppel varrtam meg. Az ujját és az póló alját fedőző géppel varrtam.

A kész póló

Az utolsó munkám egy nyári női ruha volt. Ez Marimekko anyagból varrtam. Jenny tanárnő segített nekem a ruha varrásában. Egy divatújságból választottam ki a fazonját. A Burdához hasonló újság volt. Kivettem a szabásmintát és kiszabtam az anyagomból.

Marimekko-design

Második kirándulás Helsinkibe

Március 25-én szombaton Helsinkiben voltunk kirándulni és vásárolni. Megnéztük a főbb nevezetességeket.

Helsinki igazi nagyváros, nagy a nyüzsgés
Nagyon sok pláza és üzlet van. Amikor másodszorra voltunk a városban, már nem volt befagyva a tenger, láthattuk.

így

Kora tavasszal a tengerparton

Egyik vasárnap Maritával voltunk kirándulni. Megnéztük a kilátót és az erdőben sétáltunk. Elvitt minket egy nagy vásárba. Megnéztük az ifjúsági központot, és a napot egy nagyon finom ebéddel zártuk.

31-én Maritával az üvegfúvó gyárba és a hozzá tartozó iskolába és a boltokba látogattunk el. Kipróbálhattuk mi is az üvegfúvást. Nagyon nagy élmény volt számomra.

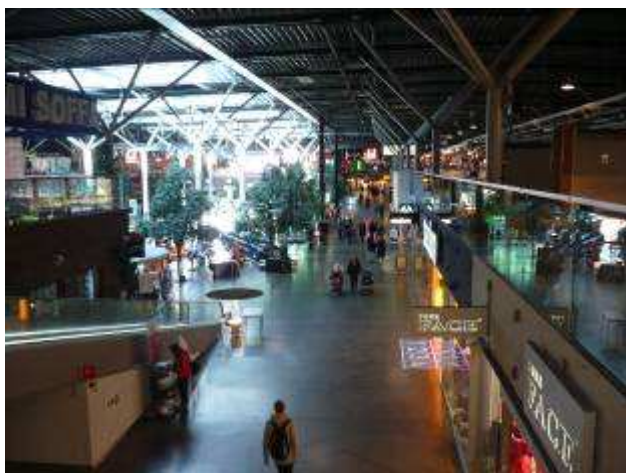
Láthattuk, hogyan készülnek az üvegvázák, poharak és egyéb üveg dísz tárgyak.

Csodálatos üvegtárgyak

Az üvegfúvó iskola után elmentünk Finnország legnagyobb bevásárlóközpontjába. Hatalmas áruház és nagyon sok üzlet van benne.

Találkozások, kapcsolatok:

Kintlétem során sok emberrel kerültem kapcsolatba:

- tanárok
- diákok
- kollégiumi lakótársak
- kollégiumi nevelő tanárok
- iskola éttermében dolgozók
- helybéliek, bolti eladók

Az emberek többsége kedves volt velünk és segítőkész. A tanárok rendkívül segítőkészek, kedvesek és figyelmesek voltak. Mind szakmailag, mind a hétköznapi dolgokban sokat segítettek. Figyeltek, hogy jól érezzük magunkat. Az iskolai program betartásán belül szabad kezet kaptunk az alkotásban. Sem diákokat, sem a kollégiumi lakókat nem foglalkoztatta túlzottan az ottlétünk. Többnyire vendégszeretően viselkedtek, de voltak, akik a tudunkra adták, hogy nem örülnek nekünk.

Modern ruhaipari tanműhely

Az étkezőben dolgozók mindig segítettek az ételek választásában és a blokk adásában. Megtanították nekünk, hogy mondják finnül a blokkot, (kuitti) így segítve minket. Mi is megtanítottuk nekik a „blokk” szót. Az utolsó napon vittünk ajándékba az egyik hölgynek magyar csokit. Nagyon meglepődött és később ő is adott nekünk finn csokit cserébe.

A kollégiumban a nevelő tanárok nagyon kedvesek és közvetlenek voltak. Két nő és egy férfi volt. A legtöbb programról tájékoztattak minket és igyekeztek szórakoztatni bennünket, hogy ne érezzük magunkat egyedül és ne unatkozzunk. Bármivel fordulhattunk hozzájuk és mindig tudták is teljesíteni.

A helybéli emberek, ahogy észrevették, hogy nem finnek vagyunk, egyből átváltottak angolra, hogy tudjanak segíteni. A boltokban nehézség nélkül beszéltek angolul, ahogy a legtöbb ember Finnországban.

Vannak hasonlóságok a magyarok és a finnek között. A fiatalok mindenhol fiatalok. Sokan mondják, hogy a finn zárkózott nép. Ez valóban igaz, de ott is vannak kivételek. Az idő teltével megszoktuk a napirendjüket, jellemző szokásaikat, szófordulataikat. Nekem az egyetlen elviselhetetlen szokásuk az volt, hogy nem használnak zsebkendőt, hanem az utcára fújják ki az orrukat. Érdekes volt számomra, hogy az iskolában nem köszöntötték egymást, se érkezéskor, se távozáskor. A tanárok mindig köszöntek nekünk. A diákok elég ritkán reagáltak a köszönésre.

Szakmai fejlődésem

Szakmailag nagyon sokat tanultam kint. Nagyon modern és jól felszerelt tanműhelyeik vannak. A kint töltött időnk nagy részét egy tanteremben töltöttük. A teremben volt egy nagy tükrös próbafülke, ami függönnyel volt elválasztva a varrógépektől. Két elszívós vasaló volt, felül légelszívóval. Több varrógép és szegőgép is volt a teremben. Egy nagy szabászasztal, vonalzókkal felszerelve, ahol több ember is szabhatott vagy szerkeszthetett egyszerre. A teremben nagy ablakok voltak, amik soha nem voltak nyitva. Az egész iskolában légbigtyó volt, így nem szelőztettek. Mindenkinek volt egy próbababája, amit öltöztethetett. Ottlétünk alatt női ruhát készítettek a lányok. A női ruha alapszerkesztése után kiszabtak és megvarrtak egy darabot, próbaanyagból. Modellezése után már saját anyagból varrták magukra a ruhát.

Volt pár, számunkra új gép, amit kipróbáltunk. Például a hajtógatóaparátos gép.

A munkámat több tanár is segítette. Főként Tuija volt az, aki értékelte a munkáimat.

A munkában is, ahogy az életben is nagyon logikusan, következetesen és ésszerűen gondolkodnak. Sokkal jobb anyagi körülmények között élnek, mint mi. Ezáltal a stressz fogalma náluk szinte ismeretlen. Nagyon nyugodt az életvitelük, kedvesek egymással és nem idegeskednek. Nagyon gyorsan mennek, szinte futnunk kellett utánuk. Sokat mosolyognak, viszont jóízűt nevetni nem láttam őket egyszer se. Nagyon egészségesen étkeznek. Rengeteg salátát esznek. Mi az iskola menzán ebédeltünk szinte minden nap. Változatos, finom és egészséges ételeket kaptunk. A fehér kenyér olyan ritka náluk, mint nálunk a fehér holló. Sok magvas és barna/félbarna kenyeret esznek. Az iskolában a diákok nagyon sok tejet ittak.

A kollégium négyszintes volt. Mi a negyediken laktunk. Velünk szemben volt a játszósza, ahol volt Playstation és számítógép, internet lehetőséggel. A kollégiumban volt még mosoda, ahol mosó- és szárítógép is volt. Kettő tv szoba volt, ahol lehetett dvd-t nézni is.

A kollégium éjszaka (Vörös kapu a név jelentése)

Szabadidő

A finnek kedvenc elfoglaltsága a szaunázás.

Mi is voltunk szaunázni: egyszer a kollégiumban és egyszer egy erdei szaunában.

Mindent kipróbáltunk, amire lehetőségünk volt a kint töltött idő alatt.

Összehasonlítás

Szempontok	Tavastia College	Kossuth Zsuzsanna szakközépiskola
Varrógépek	Modernek, jól karbantartottak	Régiak
Eszközök	Megfelelő mennyiségű, jó minőségű	Kevés és régi
Tanárok	Tapasztaltak, segítőkészek	Tapasztaltak, segítőkészek
Anyagok	Nagy választék, megfizethető	Kis választék, más rendszerű raktár
Kellékek	Nagy választék	Alapvető kellékek
Méret	Tágas, napfényes jó szellőzésű, mindenki elfér	Kicsi, zsúfolt, nem túl előnyös szellőzésű
Felszereltség	Jól felszerelt, minden szükséges eszköz rendelkezésre áll	Alap felszerelés van
Gyakorlati idő	Napi 6-8 óra	Heti 4 óra

A finnek nagyon jól beszélnek angolul. Saját stílusuk szerint beszélnek. Többségük szépen és érthetően beszél. A legtöbb esetben megértettem őket és ők is megértettek engem. Úgy érzem, hogy fejlődött a nyelvtudásom a kint töltött idő alatt.

Tanács a kiutazóknak

A kiutazóknak azt tanácsolom, hogy nagyon becsüljék meg ezt a lehetőséget. Használjanak ki minden alkalmat arra, hogy minél több élményt szerezzenek. Menjenek kirándulni, ismerkedjenek a kinti diákokkal. Élvezzék a kint töltött időt. Nagyon gondolják meg, hogy mit visznek ki. Kint minden megtalálható, ami itthon is. Odafele ne pakolják tele a bőröndjüket, mert hazafelé biztos több dolgot hoznak, mint amennyit visznek. Alaposan készüljenek fel angoltól, mert a finnek jól beszélnek. Megértenek szinte mindent, de nagyobb szókinccsel könnyebb boldogulni. Ne vigyenek magukkal sok ruhát, mert van több mosó- és szárítógép is. A kollégiumban van Wifi, én laptopról és telefonról is tudtam netezni, de van egy közös számítógép is.